

Jedna karta, dvě reflektivní metody – nedokončené věty, pojem s obrázkem. Vyzkoušejme si s žáky reflektivní postupku s výběrem našich karet.

Proč reflexe pomocí nedokončených vět?

Nedokončené věty nám pomáhají začít s naším vyjádřením. Někdy je nejtěžší vůbec začít o svém procesu učení mluvit.

Proč pomocí pojmů a obrázků?

Obrázek či pojem může uvolnit představivost a pomoci vybavit si z paměti důležité střípky, které by jinak zapadly nebo které by nás bez tohoto impulsu nenapadly.

Proč právě tato reflektivní postupka?

V reflexích se většinou soustředíme jen na některé části tak, jak je nám to osobně blízké. Tato reflektivní postupka zohledňuje více úhlů pohledu.

1. **Popis** – Co máme na cestě učení za sebou?

Před reflexí si potřebujeme dát před oči všechny události, ze kterých se chceme zpětně učit. Pokud rekapitulaci na začátek reflexe nezařadíme, žáci nám např. po týdenním pobytu hodnotí pobyt podle toho, co bylo poslední den k obědu.

2. **Emoce** – Jak nám v tom bylo?

Učení s sebou nese emoce. A emoce jsou pro proces učení velmi důležité. V této fázi je nejen filtrujeme, abychom mohli v postupce pokračovat, ale také se žáci učí emoce popisovat. A to je krok k jejich wellbeingu.

3. **Shrnutí** – Co jsme se naučili?

Zaměřujeme pozornost na to, co nového přibylo, a zasazujeme to nové do již známého kontextu.

4. **Analýza** – Co příště stejně a co jinak?

Analýza nám umožňuje dívat se na samotný proces společného učení a připravuje nás na závěrečnou tvorbu plánu. Zde je prostor říci, co se v procesu osvědčilo a co potřebujeme příště dělat jinak.

5. **Plán** – Co příště?

Každá dobrá reflexe má končit plánem. Uzavíráme tím, jak budeme v učení pokračovat. Co bude následující krok, jak s tím, co jsme se naučili, naložíme.

JOB

Na začátku...,
potom...,
a dále jsme...

JOB

Nahlížíme na učení Z NADHLEDU

Jedna karta, dvě reflektivní metody – nedokončené věty, pojem s obrázkem.

A. Žáci doplňují **nedokončené věty** (doporučujeme jimi začínat).

B. Žáci formulují vlastní myšlenky s oporou o **pojem a obrázek**.

Wybereme pouze jednu kartu a s ní reflektují všichni žáci.

Postupujeme celou reflektivní postupkou a vyjadřují se pouze někteří žáci.

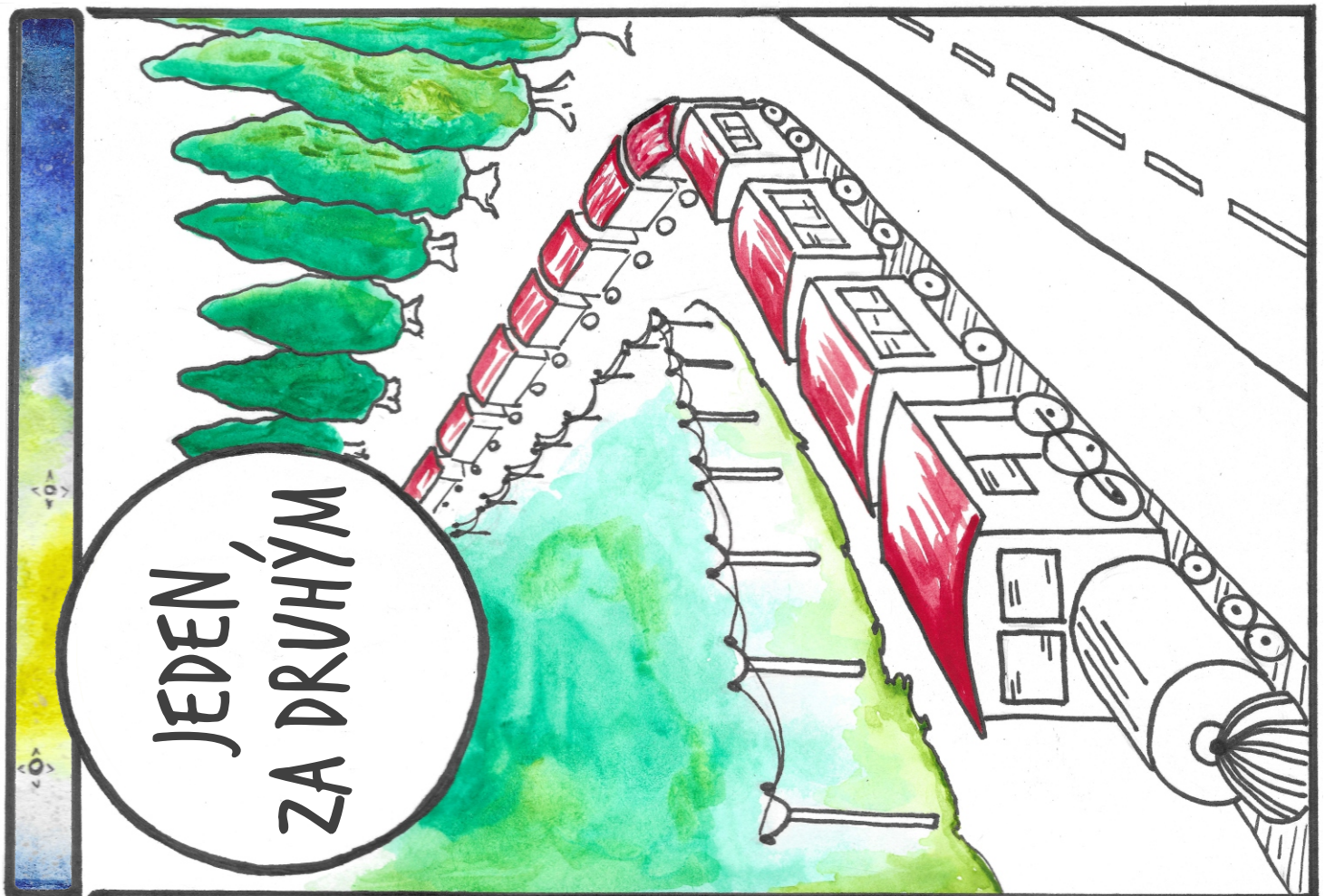
Procházíme celou reflektivní postupkou a žáci své odpovědi píší.

Je nutné vždy projít s žáky celou reflektivní postupkou?

Není, celou postupku zpravidla použijeme při reflexi větších učebních celků. V dílčích vyučovacích hodinách využíváme nejčastěji 3. fázi „Shrnutí – Co jsme se naučili?“ Dle výukového cíle se ale můžeme zaměřit i na jinou část nebo si vybrat dvě části reflektivní postupky.

Kolik mi to zabere času?

Záleží na nás. Na konci vyučovací hodiny můžeme během pěti až patnácti minut projít jen vybranou část a rozmyslíme si, zda budou odpověď žáci říkat, nebo je všichni napíšou na lísteček. Pokud se ohlížíme za dlouhodobějším projektem, učebním celkem či pololetím a chceme dát prostor všem žákům, může to trvat i celou hodinu.

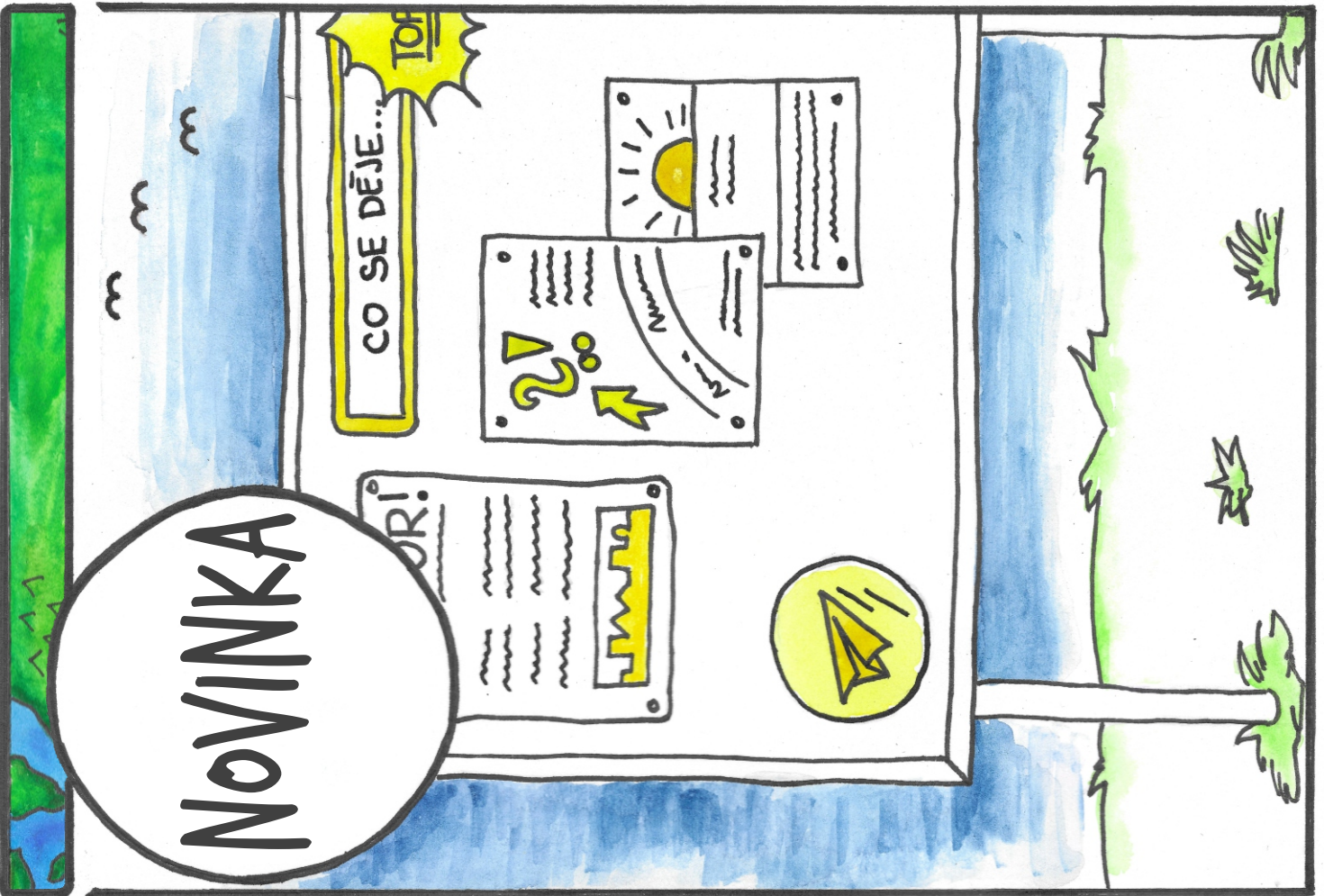
Dnes se mi
fakt
povedlo...

JOB

Úplně
nové
pro mě
bylo...

JOB

**Vyplatilo se
mi/nám...**

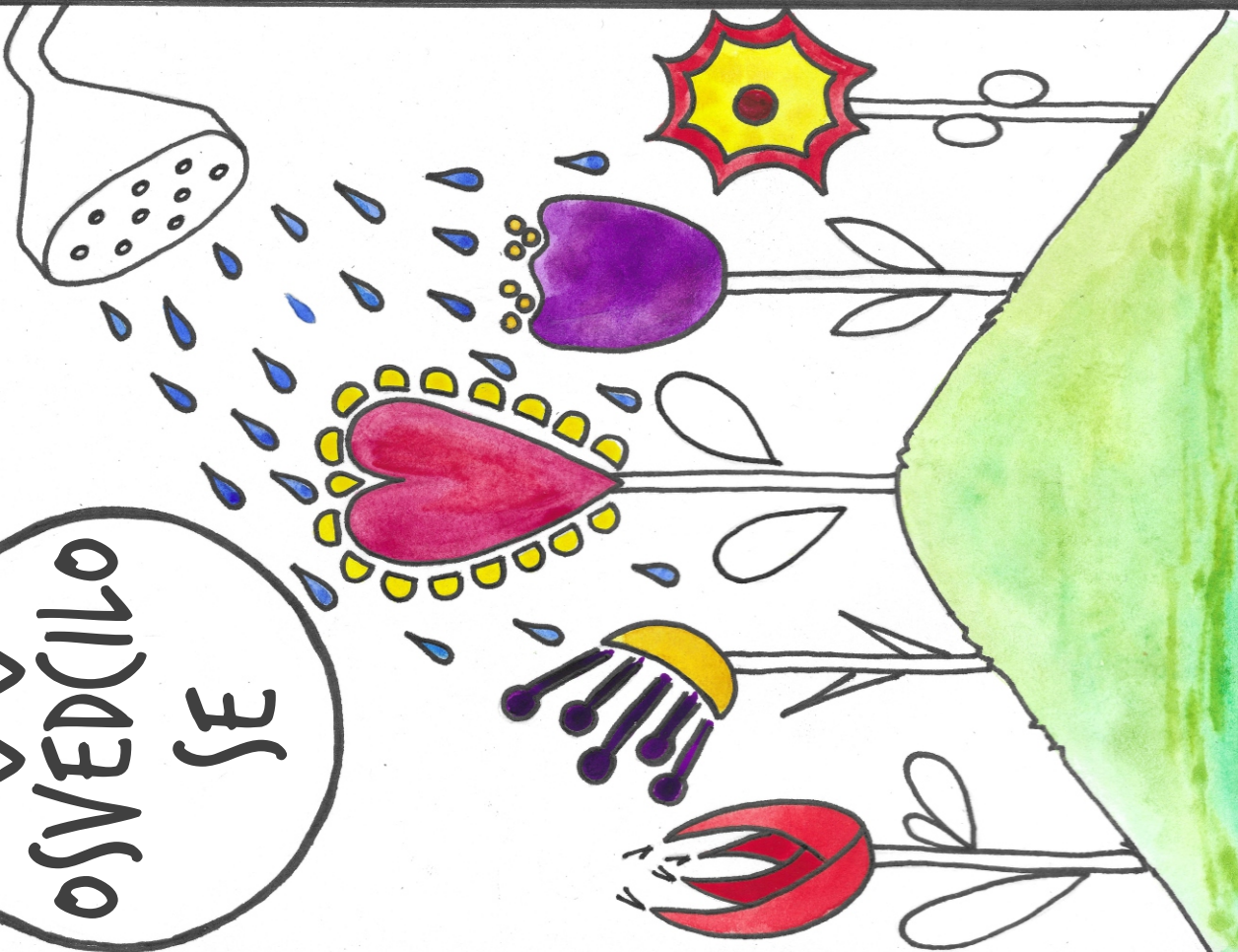
JOB

**Příště
bych udělal/a
jinak...**

JOB

OSVĚDČILO
SE

NÁPAD

